

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2048	Κυριακὴ ΚΒ' (Γαλ. 6,11-18) 5 Νοεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ κανόνας μας

«Ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ» (Γαλ. 6,16)

Λίγα λεπτά θὰ σᾶς ἀπασχολήσω, ἀγαπητοί μου. Διότι ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ποὺ λένε: **Σύντομα, σύντομα!** σύντομο τὸ κήρυγμα, σύντομα ἡ ψαλμωδία, σύντομα ἡ θεία λειτουργία... Αὐτὰ τὰ λένε ἐκεῖνοι ποὺ ἐμφανίζονται στὴν ἐκκλησία σπανίως, σὰν τοὺς κομῆτες. Αὐτοὶ θέλουν νὰ τὰ περικόψουμε ὅλα. Ἄλλοῦ δὲν κουράζονται, στὴν ἐκκλησία κουράζονται καὶ κοιτάζουν τὸ ρολοί. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγὼ λίγα λεπτά θὰ σᾶς ἀπασχολήσω.

Ἀκούσατε τὸν ἀπόστολο, ἀκούσατε τὸ εὐαγγέλιο; Λίγοι στίχοι εἶνε. Καὶ ὅμως ἐπάνω σ' αὐτούς, ἐὰν καὶ ἐσεῖς εἶχατε τὴν ὑπομονὴ καὶ ἐμεῖς εἶχαμε τὴ δύναμι, πολλὰ κηρύγματα θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν· γιατί κάθε στίχος, ὅπως λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, εἶνε πέλαγος, ὠκεανὸς θεϊκῶν νοημάτων. Χάριν συντομίας λοιπὸν ἀπ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς στίχους θὰ σᾶς παρακαλέσω **νὰ προσέξουμε ἕναν μόνο στίχο ἀπὸ τὸν ἀπόστολο.** Εἶνε αὐτὸς ποὺ ἀκούσατε στὴν ἀρχή· «Ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ» (Γαλ. 6,16).

Ἐδῶ ὁ ἀπόστολος μιλάει γιὰ κάποιον «κανόνα». **Ποῖός εἶνε αὐτὸς ὁ κανόνας;**

Κανόνας, ἀγαπητοί μου, λέγεται κάθε τι ποὺ χρησιμοποιοῦμε γιὰ **νὰ ρυθμίσουμε - νὰ τακτοποιήσουμε** πράγματα ποὺ εἶνε σὲ ἀταξία. √ Κανόνας λέγεται ἕνα ῥαβδί, ἕνα μπαστούνι ἴσιο· κανόνας λέγεται **ὁ χάρακας**, ἡ ῥίγα ποὺ ἔχουν στὸ σχολεῖο. Μὲ τὸ χάρακα τὸ παιδί χαράζει πάνω στὸ χαρτί εὐθεῖες γραμμές. Χωρὶς τὸ χάρακα καὶ τὸ πιὸ ἐξασκημένο χέρι, καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Πολυτεχνείου ἀκόμα, δὲν μπορεῖ νὰ σύρῃ μία τελείως εὐθεῖα γραμμή.

√ Κανόνας λέγεται καὶ **ἡ στάθμη** ποὺ χρησιμοποιοῦν στὶς οἰκοδομές. Ὁ χτίστης εὐθυγραμμίζει τὸν τοῖχο ὀριζοντίως καὶ καθέτως. Γιατί

ἂν ὁ τοῖχος δὲν εἶνε ἴσιος καὶ γέρνη, ὡς ἐτοιμόρροπος θὰ πέσῃ. Τὸ παιδί λοιπὸν χρησιμοποιεῖ τὸ χάρακα καὶ ὁ χτίστης τὴν στάθμη.

√ Ἄλλ' ἂν πᾶμε καὶ σ' ἕνα καράβι κι ἀνεβοῦμε στὴ γέφυρα, θὰ δοῦμε ὅτι κ' ἐκεῖ ὁ πλοίαρχος, ὁ καπετάνιος, δὲν ταξιδεύει ἂν προηγουμένως δὲν ἀνοίξῃ τὸν χάρτη καὶ ἂν δὲν ἔχη μπροστά του τὴν **πυξίδα**, ποὺ εἶνε τρόπον τινὰ ὁ κανόνας του. Μὲ ὁδηγὸ τὴν πυξίδα χαράζει πάνω στὸν χάρτη τὴν πορεία πλεύσεως, ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ τὸ σκάφος. Καὶ ἀλλοίμονο ἂν ξεφύγῃ ἀπὸ αὐτὴν· κινδυνεύει νὰ πέσῃ σὲ φαλκονέρες καὶ βράχια καὶ νὰ συντριβῇ.

Ἔστερα ἀπὸ τὰ παραδείγματα αὐτὰ ἐρωτῶ· ποῖός εἶνε ὁ κανόνας ποὺ ἐννοεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Εἶνε ὁ χάρακας τῶν παιδιῶν, ἡ στάθμη τοῦ οἰκοδόμου, ἡ πυξίδα τοῦ ναυτικοῦ; Τὸ νόημά του εἶνε βαθύτερο. **Κάθε Χριστιανὸς πρέπει νὰ ἔχη τὸν κανόνα του.** Ποῖός εἶνε ὁ κανόνας αὐτός; Δὲν εἶνε ὁ κανόνας ποὺ βάζει ὁ πνευματικὸς στὴν ἐξομολόγησι, οὔτε ὁ κανόνας ποὺ ψάλλει ὁ ψάλτης στὴν ἀκολουθία· πρόκειται γιὰ ἄλλον κανόνα. Ποῖός λοιπὸν εἶνε αὐτός;

Εἶνε **ἡ διδασκαλία** τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶνε **τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο**· αὐτὸς εἶνε ὁ κανόνας κάθε Χριστιανοῦ. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβουμε τί θέλει νὰ πῇ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, **θ' ἀπευθύνω μερικὰ ἐρωτήματα**· ἕνα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε ἐρωτήματα, καὶ θὰ τελειώσω.

● Ἀρχίζω θέτοντας τὸ πρῶτο ἐρώτημα στοὺς πλουσίους – ἂν καὶ εἶνε γεγονός ὅτι στὴν Ἐκκλησία ἔρχονται κυρίως τὰ φτωχαδάκια, ἡ μεσαία τάξι· σπανίως θὰ δῆς ἐφοπλιστὴ ἢ ἐργοστασιάρχη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐρωτῶ· **Εἶσαι πλούσιος**, ἔχεις χρήματα; Δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ ζήσης σύμφωνα μὲ τὰ κέφια σου· δὲν μπορείς λόγου χάριν νὰ πᾶς ἀπόψε στὰ κέντρα καὶ νὰ ξεδέψῃς χιλιάδες, τὴν ὥρα ποὺ δίπλα στὴ γειτονιά σου ὑπάρχουν τόσοι φτωχοὶ

καὶ ἄρρωστοι. Δὲν σοῦ δίνει τὸ δικαίωμα αὐτὸ ὁ Θεὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Δὲν μπορεῖς νὰ πῆς στὸν ἑαυτὸ σου σὰν τὸν ἄφρονα πλούσιο «*Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ... ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου*» (Λουκ. 12,19). Δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ κανόνας τοῦ βίου σου, ὄχι! Ὁ κανόνας σου εἶνε –τί ἄλλο– τὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου. Θέλεις ν' ἀκούσης; «*Μὴ θησαυρίζετε*», λέει, «*θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς*» (Ματθ. 6,19). Τί ἄλλο λέει; «*Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς*» (ἔ.ἀ. 19,21). Αὐτὸ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο, δὲν μπορεῖς νὰ τ' ἀλλάξεις. Εἶσαι λοιπὸν πλούσιος; **μὴ θησαυρίζεις ἐδῶ στὴ γῆ, δίνε στὸν φτωχό.**

● **Εἶσαι φτωχός;** Μὴ ζηλεύεις αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὰ πλούτη. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιο δὲν γίνεται κανεὶς ἑκατομμυριούχος· τὰ χρήματα συχνὰ ἀποκτώνται μὲ ψέματα καὶ ἀδικίες. Νὰ ἔχης χάρα ἂν «*μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου σου τρώγῃς τὸν ἄρτον σου*» (Γέν. 3,19). Ἄν δὲν ἀδικῆς, δὲν κλέβῃς καὶ γενικὰ στὴ ζωὴ σου ἔχης ὡς κανόνα τὸ Εὐαγγέλιο, τότε, ἐνῶ σὲ σπίτια πλουσιῶν θὰ βλέπῃς κατάρρα καὶ ὀργή, στὸ δικό σου θὰ δῆς τὴν εὐλογία, τὸ ἔλεος, τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ ποὺ ἀκοῦμε στὴν ἐκκλησία· «*Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ*» (Ψαλμ. 33,11). Εἶσαι φτωχός; **μὴ ζηλεύεις τὸν πλούσιο, καὶ στὸ φτωχικό σου θὰ δῆς θαύματα.**

● **Εἶσαι οἰκογενειάρχης;** Πάρε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ κάνε το κανόνα, νὰ εἶνε τὸ «*φῶς*» καὶ «*τὸ ἀλάτι*» τοῦ σπιτιοῦ σου (Ματθ. 5,14,13). Μὴ ξεχνᾶς ὅτι ζῆς ὄχι στὸ 1900 ἀλλὰ σὲ ἐποχὴ κοσμογονική, ποὺ καὶ ἡ γυναίκα καὶ τὸ παιδί ἔχουν ἄλλα προβλήματα. Πρόσεξε νὰ μὴν παρασυρθῆς ἀπὸ τὶς μοντέρνες ιδέες, ἀπ' τὰ παγκόσμια ρεύματα ποὺ πνέουν καὶ ζητοῦν νὰ ξερριζώσουν τὶς ἱερὲς παραδόσεις. Ὅ,τι συμφωνεῖ μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, κράτησέ το· ὅ,τι δὲν συμφωνεῖ, ἀπόρριψέ το. Ἄν ἔχης γραμμὴ πλεύσεως τὸ Εὐαγγέλιο, ἡ οἰκογένειά σου δὲν θὰ ναυαγήσῃ, θὰ ἔχῃ τὴν εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ. Εἶσαι οἰκογενειάρχης; **βάλε τὸ Εὐαγγέλιο νόμο στὸ σπίτι σου.**

● **Εἶσαι ἔμπορος;** Ὡς νόμο ἔχε ὄχι τὸ «Ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψῃ νὰ ἴχῃς» ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιο. Προσπάθησε νὰ μὴ σὲ νικήσῃ ὁ πειρασμὸς τῆς ἀπληστίας, ἢ αἰσχροκέρδεια· κράτα τὸν ἑαυτό σου ὥστε νὰ ζῆς μὲ τιμιότητα καὶ ἀπλότητα. Στὸ ἐμπόριο **μὴ σὲ νικήσῃ τὸ εὐκόλο κέρδος.**

● Θὰ πῆς ἴσως· Ἐγὼ οὔτε πλούσιος οὔτε φτωχὸς οὔτε οἰκογενειάρχης οὔτε ἔμπορος εἶμαι· εἶμαι ἕνας ἀπλὸς ἄνθρωπος. Ἔ, τότε ἀπευθύνω σ' ἐσένα τὸ τελευταῖο ἀλλὰ καὶ σπουδαιότερο ἐρώτημα· **Εἶσαι ἁμαρτωλός;** αἰσθάνεσαι στὴ ράχι σου φορτίο, στὴ συνειδήσί σου χρέος, πι-

έζουν τὴν ὑπαρξί σου ἁμαρτίες ποὺ ἔχεις διαπράξει; Πῶς θὰ ρίξης ἀπὸ πάνω σου τὸ φορτίο, πῶς θὰ ἐξοφλήσῃς τὸ χρέος, πῶς θὰ φύγῃ ἡ πίεσι; Ὁ ἄνθρωπος μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ σβῆσῃ οὔτε τὴν παραμικρότερη ἁμαρτία, οὔτε ἕνα ψεματάκι, ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ ἑκατὸ χρόνια νηστεύῃ μέσα σὲ μιὰ σπηλιά καὶ τὰ γόνατά του ἔχουν κάνει ῥόζο ἀπὸ τὶς μετάνοιες. Μόνο ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ λυτρώνει. Εἶσαι λοιπὸν ἁμαρτωλός; **χάραξε στὴ ζωὴ σου τὸν τίμιον σταυρὸ καὶπίστευε ὅτι δι' αὐτοῦ δίδεται ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἡ λύτρωσις.** Πάρε χάρακα καὶ χάραξε γραμμὴ, λεωφόρο, ποὺ ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ ἐδῶ στὴ γῆ καὶ νὰ φτάνῃ στὸν Ὠρίωνα, στὰ ἄστρα, στὸν οὐρανό, νὰ σὲ ὀδηγήσῃ μέσα στὸν παράδεισο. Ποιὸς εἶνε ὁ χάρακας αὐτός; Ὁ χάρακας, ὁ κανόνας –αὐτὸ εἶνε τὸ μουσικώτερο νόημα τοῦ ἀποστόλου–, εἶνε **ὁ τίμιος σταυρός.** Οἱ νηστεῖες, οἱ προσευχές, τὰ καλὰ ἔργα χρήσιμα εἶνε κι αὐτά· δὲν τὰ ἀρνούμεθα, ἀλλιῶς θὰ γίνουμε προτεστάντες· ἀλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα θὰ σὲ σώσῃ ἡ πίστις. Ποιά πίστις; ὅτι ὁ σταυρὸς ἄνοιξε τὸ δρόμο ποὺ φτάνει μέχρι τὸν «*τρίτον οὐρανόν*» (βλ. Β' Κορ. 12,2), ἐκεῖ ποὺ εἶνε ἡ ἁγία Τριάς. Πίστεψε στὸ Χριστό, ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ εἶνε ἡ ἄφεσις, ἡ συγχώρησις, ἡ ζωὴ, ὁ παράδεισος.

* * *

Καὶ γεννᾶται τώρα, ἀγαπητοί μου, τὸ ἐρώτημα· **ῥυθμίζουμε τὴ ζωὴ μας κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο;** εἶνε αὐτὸ ὁ κανόνας γιὰ τὴ ζωὴ μας στὴν οἰκογένεια, στὸ σχολεῖο, στὸ στρατό, στὰ δικαστήρια, παντοῦ; Πρὸ ἐτῶν (γύρω στὸ 1920), ἕνας εὐσεβῆς βουλευτὴς εἶπε στὴ βουλή, ὅτι τὸ ἔθνος μας πρέπει νὰ τὸ διοικήσουμε μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ τότε ὅλοι τὸν εἰρωνεύθησαν· «Δὲν διοικοῦνται τὰ ἔθνη μὲ τὸ Εὐαγγέλιο!» Μεγαλύτερη ὑβρις δὲν εἶχε λεχθῆ – γι' αὐτὸ καὶ στὴ βουλή δὲν ὑπάρχει εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὅποιος πάει κόντρα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, ὅποιος κι ἂν εἶνε, γίνεται σκόνη. Μόνο μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ ζῆσῃ ὁ κόσμος· διαφορετικά, ζώντας σύμφωνα **μὲ τὸ ἀντι-ευαγγέλιο,** κυβερνοῦν τὰ πάθη, οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, ἡ μασονία. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Εὐαγγελίου **ὁ καθένας μας μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνα ζωντανὸ Εὐαγγέλιο.** Καὶ τότε θὰ βασιλεύσῃ σ' ἐμᾶς ἡ εἰρήνη· διαφορετικά, μὲ τὸ ἀντι-ευαγγέλιο, θὰ πέσῃ ἐπάνω μας **κατάρρα.**

Ἄλλ' ὄχι, ἀδελφοί μου. Ἄς ἀποφασίσουμε νὰ ζήσουμε ὅλοι μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ εἴμαστε κ' ἐμεῖς ἄξιοι τῆς εὐλογίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ποὺ λέει· **Εἰρήνη!** «*Ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ*» (Γαλ. 6,16).

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος